

Liederen van droom en daad

August van Cauwelaert

Liederen van
droom en daad

Kievenaar & Vijn, *uitgevers*

Heveadorp 2014

Voor M.
Deze Liedereren van Droom en Daad

De eerste druk van *Liedereren van droom en daad* verscheen in 1918 bij C.A.J. van Dishoeck te Bussum.

Deze herdruk is deel 2 in de Vlaams-Heveaanse Bibliotheek onder redactie van Ivo Kievenaar.

De tekst op de backcover is uit de rubriek "Leestafel" van Onze Eeuw. Jaargang 19 (1919).

© Erven August van Cauwelaert
Voor nadere info: kievenaar@gmail.com

Omslagfoto: Yvon Vijn
Lettertype: Cambria

ISBN: 9 789402 119596

Liederer eener lente

I

Dit is geluk: als ge al uw dagen
In schoonen deemoed achter schijn
Van schaamle vreugde hebt gedragen
Den kommer van verholen pijn;

Wanneer ge moede en moedloos jaren
Gelijk een blinde dolend zijt
En plots uw leven voelt verklaren
Tot liefde's rust'ge zekerheid,

En zonder minste bitterheden
Of weemoed van herinnering.
Uit vreemden toover zijt getreden,
Die om uw vroeger dagen hing.

Dit is geluk: als gij, - ter haven
Geland van eenzaam-verren tocht, -
Met onweerhouden overgave,
Opeens een vrouw beminnen mocht;

Wanneer ge in haren schoot, bewogen,
Uw kracht'ge handen rusten liet,
En door uw traangeloken oogen
Haar oogen zachtjes schreien ziet;

Wanneer ge weerloos 't hoofd moogt hangen
En streelen laten lijk een kind,
En voelt hoe veilig ze uw verlangen
Met teerheid van haar armen bindt.

II

Hoe sta 'k in 't wislend licht der zonne,
In ondergang en dageraad,
En keer naar alle horizonnen
De hooge rust van mijn gelaat.

Ik ken den koppigen beet der zorgen
Om wat onzekre Hand bereidt,
Maar 'k weet het werk, dat eiken morgen
Mijn dag tot rijker waarde wijdt.

Ik weet: toen gij me 't voorhoofd merkte
Met eed van lippen, traag en stil,
Dat ongekende krachten sterkten
De kracht van mijn bewusten wil.

En 'k weet hoe bij elk avondzwijgen,
Terwijl uw hand de spijsen deelt,
Uw lach, die naar mijn mond komt nijgen
De moeheid van mijn hoofd vereêlt.

III

Daar staat een beedlaar voor uw deure,
Die moede en verre reis verraadt;
Kom hem met zoete woorden beuren
Vòòr hem de laatste kracht ontgaat.

Hij klopt met ongeduld'ge handen
En smeekt, wat stilte wedersmeekt;
Doe open eer door de avondlanden
De wanhoop van zijn kreten breekt;

Eer hij zijn eigen hart gaat haten,
Omdat het zòòveel heeft bemind,
Of 't plots, gebroken en verlaten,
Beschreien gaat gelijk een kind;

Eer hij zijn fijngevoeligst denken
Gaat martlen met verbeterd spijt,
Eer hij zijn koorts'gen mond gaat drenken
Met spot van eigen bitterheid;

Eer hij zijn moede en dwalende oogen
Van alle laatre liefde keert,
En zoekt in bittre vrouwenlogen
Te dooven smart van zielsbegeert'.

Doe open vòòr hem wrok doorgriefde
En jaagt door dreigende' avond voort.
Hier staat de bedelaar der liefde
Die hunkert naar uw noodend woord.